

[Ninn-Hansen.]

beskyttelsen kunne gøres illusorisk ved at inkorporere ekspropriationsbestemmelser i en større sammenhæng.“

Vi kunne fra oppositionens side have ladet flertallet vedtage dette lovforslag og så senest tre dage efter gennem folketingets højtærede formand indgive anmodning om, at stadfæstelsen først fandt sted, efter at der havde været nyvalg til folketinget. Vi har ment det rimeligt på forhånd at tilkendegive, at vi agter at anvende denne bestemmelse. Vi har navnlig anset det for rimeligt af hensyn til den højtærede statsminister, der ikke tidligere har været inddraget i denne forhandling.

Da vi første gang, den 5. maj, påberåbte os denne bestemmelse, havde vi ikke regnet med muligheden af, at den skulle anvendes; vi troede, det var gået som i tidligere tilfælde, hvor fremgangsmåden har været til diskussion her i tinget, at man fra regeringens side ville være med til at forhandle sig til rette om det. Det har man ikke gjort, og efter det sidste udvalgsmøde, som jeg har omtalt, må vi forstå det således, at den højtærede socialminister har standset al videre forhandling med os også om dette spørgsmål. Derfor skal disse bemærkninger forstås som en henvendelse til den højtærede statsminister vedrørende den fremgangsmåde, der kan anvendes til beskyttelse af mindretallet i folketinget.

Også andre sygeforsikringer end fortsættelseskasserne skal efter den højtærede socialministers opfattelse fjernes. Det gælder de private sygeforsikringer, hvis medlemmer nu skal betale 24 kr. til sygekasserne ud over deres kontingent til forsikringen. Det gælder fortsættelsen af de faglige kasser. Jernbanepersonalets sygekasser får lov til at bestå, og det er i hvert fald glædeligt, at reformiveren ikke er nået til dem; men f. eks. politiets sygekasse kan ikke få lov til at bestå. Hvorfor politiets ikke kan bestå, når jernbanernes kan, synes jeg vi mangler en vis form for forklaring på. Derudover

er der en række andre kasser, som heller ikke får lov til det. Vi stillede ændringsforslag om det ved anden behandling og har selvfølgelig ikke villet ulejlige folketinget med endnu en gang at stille dette eller de andre velbegrundede ændringsforslag fra dengang. Vi har tilkendegivet vor opfattelse, vi har rejst spørgsmålene igen under udvalgsdrøftelserne mellem anden og tredje behandling, men vi er blevet afvist.

Til slut skal jeg anføre, at det konservative folkeparti ikke ønsker at stemme for det lovforslag, vi her har til behandling, af følgende grunde:

Vi kan ikke acceptere den fremgangsmåde, som den højtærede socialminister støttet af et regeringsflertal har anvendt over for oppositionen og over for dem, der skal arbejde under denne lovgivning. Loven er præget af en usikkerhed, som både gælder de økonomiske virkninger og det spørgsmål, om lovens bestemmelser overhovedet kan komme til at træde i kraft. Lovens formål og socialministerens hensigt er at udslutte den mest forsikringsprægede virksomhed, vi har inden for sygeforsikringslovgivningen, og gennemføre en socialisering. Der stilles forslag om statstilskud også til de mest bemidlede medlemmer, når disse medlemmer blot tilslutter sig sygekasserne og ikke er så formastelige at blive i de fortsættelseskasser, hvor de har fået en god behandling. De dårligst stillede, som vi dog i folketinget må have en særlig grund til at tænke på i forbindelse med en lovgivning af denne karakter, risikerer at blive væsentlig ringere stillet, end de er i øjeblikket. Lovforslaget indeholder bestemmelser af ekspropriationslignende karakter. Det konservative folkeparti er modstander af at anvende de afstraffelsesmetoder, man her har villet anvende over for fortsættelseskasserne. Vi ønsker principielt i spørgsmål, der har karakteren af indgreb over ejendomsrettigheder, at værne retten for dem, der har erhvervet den.